

[Kulturministeren]

Som angivet i begrundelsen for spørgsmålet er det Frankrig, der har foreslået Eureka-programmet som mulig rammemodel for et europæisk samarbejde på det audiovisuelle område, også fordi Eureka-programmet er åbent for og har deltagelse fra europæiske lande, der ikke er medlem af EF. En samordning med aktiviteter, der udfoldes af Europarådet, nævnes også udtrykkeligt i konklusionerne fra både Hannover- og Rhodosmødet.

Frankrig og de to rådsmøder har nævnt Eureka som en mulig relevant model for et audiovisuelt samarbejde. Der foreligger imidlertid ikke konkrete forslag til, hvordan modellen praktisk kan overføres på det audiovisuelle område, eller hvilke konkrete projekter der er givet fald bliver tale om.

Eureka som mulig samarbejdsmodel på det audiovisuelle område er imidlertid en interessant idé, også fordi den i praksis er åben for deltagelse af europæiske lande, som ikke er medlem af EF.

Som det vil være spørgeren bekendt, har denne bredere europæiske holdning også ligget til grund for Danmarks aktive medvirken ved forberedelsen af en tv-konvention og en støttefond for film og tv i Europarådsregi.

Mine nordiske kolleger bliver på møderne i Nordisk Ministerråd (kultur- og undervisningsministrene) løbende orienteret om arbejdet inden for EF. Det samme gælder i Ministerrådets kulturembudsmandskomiteé, i den rådgivende komité for kultur og massemedier og gennem telefoniske kontakter mellem de relevante embedsmænd.

Jeg finder således, at regeringen i praksis lever op til de synspunkter, der er indeholdt i begrundelsen for spørgsmålet, nemlig at det ikke forekommer ufornuftigt, at der sættes på et bredt europæisk samarbejde på det audiovisuelle område. Jeg finder imidlertid ikke, at der på det foreliggende grundlag er behov eller mulighed for konkrete initiativer.

Spm. nr. S 333

Til skatteministeren (21/12 88) af:

Stavad (S):

»Vil ministeren forklare, hvorfor og med hvilken lovhjemmel han i Fugmannsagen har taget bekræftende til genmæle over for Højesteret på en sådan måde, at der gives fradrag for

renteudgifterne i indkomsten og fradrag for gælden i formuen, men uden at modsvarende renteindtægter tillægges indkomsten og værdien af statsgældsbeviserne tillægges formuen?»

Begrundelse

Højesterets dom af 30. november 1988 indrømmer advokat Peter Fugmann rentefradrag på henholdsvis 54.703,71 kr. i 1979 og 54.059,89 kr. i 1980 og endvidere et fradrag i formuen på 1.023.275,00 kr. i 1979 for gæld.

Derimod idømmes ikke skattepligt af modsvarende renteindtægter og af værdien af statsgældsbeviser.

Højesterets dom er den endelige afgørelse. Østre Landsrets tidligere dom af 23. marts 1988 forholdt sig klart til den skattemæssige behandling af både indtægter, fradrag og formueforhold i sagen.

Skatteministerens indgriben i Højesterets dom må tolkes som skattefrihed for renteindtægter og skattefrihed for værdien af statsgældsbeviser. Spørgeren finder ingen hjemmel hertil i gældende skattelovgivning.

Svar (4/1 89):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der er ikke i retssagen taget bekræftende til genmæle, uden at modsvarende renteindtægter medtages ved indkomstopgørelsen og værdien af obligationsbeholdningen tillægges formuen.

Kammeradvokaten har oplyst, at skatteyderens påstand under retssagen ved landsretten indeholdt ikke blot en angivelse af de renteudgifter, han krævede fradrag for, men også en angivelse af, at han, hvis han fik medhold, skulle medregne en indtægt hidrørende fra renter af statsgældsbeviserne. Der var for landsretten ikke nogen uenighed om den talmæssige opgørelse mellem skatteyderen og kammeradvokaten.

Ved anken til Højesteret formulerede skatteyderen sin stævning i overensstemmelse med påstanden og proceduren for landsretten, således som denne var gengivet i landsretsdommen. Det fremgår ikke af ankestævningen til Højesteret, at skatteyderen herved tilsigtede at ændre sit proceskrav i retssagen. Der er intet, der støtter en antagelse af, at skatteyderen med den angivne formulering af sin påstand for Højesteret har haft til hensigt at gøre ændring i det